

handling angaaende Banegaarden i Aarhus, og jeg tænker dermed paa Banegaardens Façade ud imod Ryesgade. Jeg har ikke glemt, at den højtærede Minister tidligere har givet et saadant Tilsagn, men jeg forstod det da paa den Maade, at det i og for sig maatte blive, som det var, altsaa at det mere var en Formsag. I Dag forstaar jeg det saaledes, at det er en Realitetsforhandling, der kan blive Tale om, og at Ministeren vil gøre, hvad han kan, for at Aarhus kan blive tilfreds med Banegaarden, som denne til syvende og sidst bliver. Jeg kan dog ikke skjule, at selv om det af trafikale Hensyn kan være udmærket, at Hallen er drejet, saa kan det ikke være lige saa godt med Hensyn til Udseendet, naar man tager i Betragtning, at Bygningen derved gøres 30 m eller mere kortere. Man maa huske, at den ligger ud for en bred Gade, og det er da ikke ligegyldigt, om det er en kort eller en lang Bygning. Hvad det særlig drejer sig om, er egentlig, om den højtærede Trafikminister her vil komme os i Møde. Den højtærede Trafikminister mener jo ganske vist ikke, at der er Brug for 3die Sal, idet den saa maatte bruges til Hotel, og naar der ligger et godt Hotel lige overfor Banegaarden, er jeg ogsaa tilbøjelig til at tro, at de fleste hellere vil bo i et Hotel ved Siden af Banegaarden end i et Hotel i selve Banegaarden. Men jeg haaber efter det Tilsagn, den højtærede Minister nu har givet os, at det vil lykkes at faa opført en Banegaard, som Aarhus kan være tilfreds med, hvad jeg ogsaa synes, den har et rimeligt Krav paa, naar man tænker paa det Tilskud, den har givet.

Martin Olsen: Til det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) skal jeg ikke sige noget. Jeg havde tænkt at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem, fordi han var saa venlig at vie mig et Par Bemærkninger i Gaar, men den højtærede Statsminister har jo omtalt den Vægt, man kan tillægge det ærede Medlems Indignation i et Tilfælde som dette. Jeg skal derfor ganske lade det ærede Medlems Udtalelser ligge.

Venstres ærede Ordfører, det ærede 4de tingvalgte Medlem, var jo inde paa nogle Udtalelser, jeg fremsatte i Gaar. Bl. a. lod det til, at Kaalormen gnavede ham svært. Men det kan jeg ikke gøre for. Naar man har en daarlig Samvittighed, og det virker saa øjensynligt, som det gjorde, maa der være noget om det. Hvis min Udtalelse imidlertid har den Virkning, at man tænker paa, hvad jeg sagde, at Sommerfuglen under-

tiden glemmer, at den har været Kaalorm, saa er det i og for sig meget godt, for det er ingen Skade til at erkende det. Den Side af Sagen er imidlertid ganske underordnet.

Det ærede Medlem kom ganske naturligt ind paa nogle storpolitiske Betragtninger vedrørende Landstingets Stilling i den foreliggende Situation, og for at klargøre den oplæste det ærede Medlem et Par Udtalelser af nu afdøde Medlemmer af Tinget, hvori de hævder, at Landstinget har en Ret paa den og den Maade. Ja, hvem har bestridt Retten til at foretage sig det og det? Naar f. Eks. ved en tidligere Landstingsafstemning en stor Kreds af Højremænd — det hed Højremænd den Gang — gik ud af Salen for at hindre, at Tinget var beslutningsdygtigt, saa var det jo ikke noget, der i og for sig var forbudt i Grundloven, men jeg vil kalde det en ganske utilbørlig Handling, selv om det er noget sent at sige det. Jeg synes, at det var urigtigt, og at de ikke burde have gjort det. Det er det samme, jeg har gjort gjældende med Hensyn til Landstingets Stilling nu. Landstinget bør ikke gøre det, for det Grundlag, Tinget i Øjeblikket staar paa, er dette, at de konservative Partier ved Landstingsvalget vel fik en Majoritet paa 10 Stemmer, men de opnaede den ved en Minoritet ved Valget af 48 pCt. Man har Lov til at gøre saa mange Ting, som ikke er forbudt; men der er visse Ting, man ikke bør gøre, fordi man bør tage Hensyn til Følgen, og Følgen kan blive en Forfatningskamp. Det ærede 4de tingvalgte Medlem mente jo ogsaa, at det bør man ikke udsætte sig for. Derom er vi altsaa ganske enige.

Det ærede Medlem talte paa ny om Forandring i bestaaende Love. Ja, det er jo nu det ærede Medlems Idé med Hensyn til den foreliggende Sag. Men det er jo erklæret, at det er ikke nogen Forandring. Lad os nu imidlertid ogsaa sige, at Anmærkningerne her vedrører bestaaende Love, saa er det jo dog kun en Del af det, der er Tale om. Der er adskillige af de nedsatte Bevillinger, som ikke vedrører bestaaende Love. Det er mærkværdigt, at man slet ikke taler om det. Hvorfor vil man ikke ind paa det? De paagældende Bevillinger til Hæren og til Søværnet berøres for største Delen ikke direkte af Lovene. Jeg regner med, at der i det Finansudvalg, som ikke skal nedsættes, men er nedsat, vil kunne komme en Forhandling i Gang herom, og jeg forstod det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard) saaledes, at der i hans Bemærkninger, navnlig i Slutningen, skulde ligge en Antydning i den Retning.

Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds